

Landbrugere betalte for lidt i Skat, men jeg tror dog, det vil være vanskeligt at misforstaa Udtalelsen. Jeg har ikke den Opfattelse, at det vil bringe Statskassen yderligere Indtægt, hvis man faar gennemført Bogføringspligt for Landbrugerne, og jeg maa bestemt tage Afstand fra den Opfattelse, der ofte fremsættes, at Landbrugere i al Almindelighed betaler for lidt i Skat. Det stemmer ikke med den Erfaring, jeg har gjort i den ret lange Tid, jeg har virket ved Skattevæsenet. Jeg tror endvidere ikke, det vil være muligt at fremtvinge et Bogholderi for Landbrugernes Vedkommende af en saadan Art, at det vil faa nogen virkelig Betydning til Bedømmelse af deres Skatteindtægt; for jeg tør hævde, at et Bogholderi, der ikke ledsages af en fra Dag til Dag ført Kassebog, er uden virkelig Betydning til Bedømmelsen af Indtægten, og det vilde medføre saa stort et Besvær for Landbrugerne — og i øvrigt for mange andre — at føre et saa nøjagtigt Pengeregnskab, at det faktisk er ugørligt. Men skulde det endelig lykkes at faa et saadant Bogholderi, vil der dog være et betydeligt Rum for Skøn, nemlig med Hensyn til de Produkter, der udtages af Bedriften til Familiens eget Underhold. De vil udgøre saa stor en Part, at selv om der føres et aldrig saa fint Regnskab, vil der være Poster, der skal skønnes over. Dette gælder ikke alene for Landmændenes Vedkommende, det gælder ogsaa for handlende, Bagere, Slagtere, Restauratører og flere i større eller mindre Grad.

Den menneskelige Tilbøjelighed til at slippe saa billigt som muligt i Skat tror jeg er nogenlunde jævnt fordelt i Befolkningen, og det er uheldigt at fremsætte ubegrundede Sigtelser, der kun kan tjene til at sætte Skel mellem visse Befolkningslag. Der er efter min Mening ingen naturlig Modsætning mellem Erhvervene i al Almindelighed og det store Erhverv Landbruget. Man gør kun Skade ved at ville frembringe en saadan. Jeg ønsker at arbejde for et godt Forhold og god Forstaaelse mellem alle Erhverv, og naar det undertiden skorter lidt herpaa, tror jeg, at det i det væsentlige skyldes Ukendskab til hinandens Forhold. Jeg har villet fremsætte disse Udtalelser for at bidrage mit til, at den Misforstaaelse, der er paa dette Punkt, kan fjernes.

Indenrigsministeren (Kragh): Det store Flertal af Talere, som har haft Ordet under denne Finanslovdebate, har beskæftiget sig med Spørgsmaal, som angaar

Indenrigsministeriet og da navnlig med Spørgsmaal i Forbindelse med den sociale Lovgivning. Her sætter Oppositionen jo altid ind: Det er alt for lidt, der ydes, og det sker under Devisen: Lad os bare komme til, saa skal det faa en helt anden Art! Det er i første Række Socialdemokratiets Skik at kræve: Højere op med Understøttelserne. Det er Slagordet. Hjælpen, der ydes, er alt for ringe, Arbejdsløshedsunderstøttelsen er for lille, det er alt for faa Personer, der faar Adgang til den, Aldersrenten er alt for lille, Hjælpkasserne skal disponere over ubegrænsede Midler, og Understøttelser skal kunne uddeles uden Hensyn til Hjælpkasselovens Bestemmelser o. s. v., o. s. v. Og saa i samme Øjeblik beder man Vælgerne støtte sig, for at en fornuftig Økonomi kan gennemføres her i Landet. Ja, det er underligt, at det kan siges saadan, men det er jo ikke des mindre Tilfældet, og det radikale Venstre er jo tilbøjeligt til at følge Trop. Sans comparaison: Saadan snakker Ræven for de Gæs, det vil sige for Landets Skatteydere, for Vælgerne; men jeg tvivler ikke om, at man vil være i Stand til at lodde Hulheden og bedømme Urimeligheden af den Agitation, der her føres.

Den sociale Udvikling her i Landet gennem de senere Aar er karakteriseret gennem den Redegørelse for Udgifterne dertil, som den højtærede Statsminister og mit Partis ærede Ordfører nylig har givet. Fra 1913—14 til 1922—23 er Udgifterne til Forsikring og Forsørgelse 6-doblet, og der har været en stadig Stigning i disse Udgifter siden 1920; der er 4 Mill. Kr.'s Stigning fra 1921—22 til 1922—23 ifølge Statsregnskabet, og paa Finanslovsforslaget for 1924—25 er Udgifterne 13½ Mill. Kr. større end i indeværende Finansaar, men de Herrer er jo umættelige. Jeg siger til Dem: Se Dem om paa Jordens vide Kredse og prøv, om De kan finde noget Land, hvor større social Tryghed overfor Sygdom, Nød, Arbejdsløshed, Alderdom o. s. v. er tilvejebragt end her i Landet, eller om De kan finde noget Land, hvor Ofrene er forholdsvis større eller blot tilnærmelsesvis saa store paa dette Omraade som her i Landet. Vi kan for saa vidt være stolte af den Lovgivning, der er gennemført, men en yderligere Udvikling til Gunst for Nyderne og til yderligere Belastning af Yderne lader sig efter Regeringens Opfattelse ikke gennemføre for Tiden. Vi har under vore Bestræbelser for at nedbringe Udgiftsbudgettet ikke angrebet den sociale Lov-